

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทย ญี่ปุ่น กรณีศึกษา ไร่แอปเปิล

นางสาวอาชวี วิภาพเสถียรกุล

ภาคินพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

เอเชียศึกษา

คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อภาคนิพนธ์ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยญี่ปุ่น กรณีศึกษา ไร่แอปเปิล

ชื่อนักศึกษา นางสาวอาชวี วิภาพเสถียรกุล รหัสนักศึกษา

05540694

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ศศิพงศ์ โออินทร์

สาขาวิชา เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา

2557

บทคัดย่อ

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยญี่ปุ่นเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่มีความสนใจจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก โดยภายในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอแหล่งเพาะปลูกของญี่ปุ่นที่มีชื่อเสียงด้านแอปเปิลอย่างจังหวัดอาโอโมริ แอปเปิลสายพันธุ์สำคัญเช่น พันธุ์ฟูจิ พันธุ์โจนาธาน พันธุ์สีงารุ พันธุ์โจนาธานโกลด์ พันธุ์มูทสึ พันธุ์โอริน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีรูปแบบกิจกรรมของการท่องเที่ยวเชิงเกษตร เช่น การพักแรมแบบ Homestay การร่วมกิจกรรมที่สะท้อนถึงวัฒนธรรม วิถีชีวิตอันเป็นอัตลักษณ์ของชาวญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังนำเสนอด้านสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์จากแอปเปิล เช่น การบริการการเข้าเก็บแอปเปิลสดจากต้น ออนเซนแอปเปิล ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากแอปเปิล อาหารและเครื่องดื่มที่เกิดจากแอปเปิล เป็นต้น ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เกิดจากการสร้างสรรค์แนวคิดของผู้ประกอบการชาวญี่ปุ่น จนเกิดเป็นสินค้าและบริการที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวญี่ปุ่นเองและชาวต่างชาติให้เกิดความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่จะได้สัมผัสทั้งวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิม รวมไปถึงประสบการณ์ใหม่จากชาวชนบทอย่างแท้จริง

คำสำคัญ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร, แอปเปิล, Home stay, ประเทศญี่ปุ่น

กิตติกรรมประกาศ

ภาคนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากบุคคลหลายฝ่าย ผู้ศึกษาขอกราบ
ขอบพระคุณอาจารย์ ศศิพงศ์ โออินทร์ ที่ได้ให้ความกรุณาสละเวลาในการให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขใน
จุดบกพร่องและช่วยเหลือในหลายสิ่งอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำภาคนิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอ
กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณสำหรับกำลังใจ ความช่วยเหลือและคำแนะนำจาก พ่อ แม่ และเพื่อนๆที่มี
ส่วนให้ภาคนิพนธ์ในครั้งนี้ประสบผลสำเร็จ

ขอขอบพระคุณผู้เขียนรีวิวนำกิจกรรมและสินค้าบางส่วนที่ได้จากแอปเปิล รวมถึง
บทความต่างๆซึ่งเป็นข้อมูลสำหรับการทำภาคนิพนธ์ในครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันเนื่องมาจากภาคนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแต่คุณพ่อ คุณแม่ ครูบา
อาจารย์ที่ประสาทวิชาความรู้ให้ และผู้มีพระคุณทุกท่าน หวังว่าภาคนิพนธ์ฉบับนี้จักเป็นประโยชน์ต่อ
วงวิชาการสืบไป

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ ข

กิตติกรรมประกาศ ค

สารบัญ ง

สารบัญตาราง ช

สารบัญภาพ ซ

สารบัญแผนที่ ญ

บทที่

1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
2 ทบทวนวรรณกรรม	4
เอกสารที่เกี่ยวข้อง	4
การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4
รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4
รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร	4

นโยบายการท่องเที่ยวของจังหวัดอาโฮโมริ	5
แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของญี่ปุ่น	5
แนวคิดการตลาดของญี่ปุ่น	5
แนวคิดด้านองค์ประกอบของการท่องเที่ยว	6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
พนิตตา สิงห์ครา	6
กัญญพร ศรีสมพร	7
เพ็ญวิภา ทรงบัณฑิต	7
พรทิพย์ กิจเจริญไพศาล	7
เกสร สว่างพนาพันธุ์	7
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแอปเปิล	7
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น	12
สรุป	13
3 วิธีการดำเนินวิจัย	15
แหล่งที่มาข้อมูล	15
การจัดการข้อมูล	15
วิธีการศึกษาและการวิเคราะห์	15
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
กรอบแนวความคิดวิจัย	17
ตารางสรุปการวิจัย	18
4 ผลการศึกษา	19
พันธุ์แอปเปิลยอดนิยมและแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญในญี่ปุ่น	19
รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประเทศญี่ปุ่นในไร่แอปเปิล	21
สินค้าและบริการที่ได้จากแอปเปิล	30

5 อภิปรายและสรุปผล	3	6
สรุปผล	3	6
อภิปราย	3	7
แนวทางข้อเสนอแนะ	3	7
ประวัติผู้ศึกษา		38
บรรณานุกรม		

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตารางสรุปภาพรวมการทำงาน	18
2	ตารางสรุปกิจกรรมภายในของแต่ละเมือง	2
		8

สารบัญภาพ

รูปที่		หน้า	
1	แอปเปิลพันธุ์ฟูจิ	9	
2	แอปเปิลพันธุ์โจนาธาน	9	
3	แอปเปิลพันธุ์สีงารู	10	
4	แอปเปิลพันธุ์โจนาธานโกลด์	10	
5	แอปเปิลพันธุ์มทสี่	11	
6	แอปเปิลพันธุ์โอริน	11	
7	เกษตรกรผู้ประกอบกิจการHomestayเมือง Hirakawa	21	
8	เกษตรกรผู้ประกอบกิจการHomestayเมือง Kuroishi	22	
9	เกษตรกรผู้ประกอบกิจการHomestayเมืองShichinohe	22	
10	เกษตรกรผู้ประกอบกิจการHomestayเมือง Towada	23	
11	เกษตรกรผู้ประกอบกิจการHomestayเมืองNanbu	23	
12	กิจกรรมชุดหุ้มมันยามาอิโมะ	2	4
13	กิจกรรมซ้อนปลาโตะโจ	25	
14	งานเทศกาลเนบุตะ		25
15	กิจกรรมเก็บเกี่ยวข้าว		26
16	เข้าคลาสเรียนภาษาญี่ปุ่น		26
17	กิจกรรมเล่นแคร่เลื่อน		27
18	กิจกรรมเก็บแอปเปิลในไร่		27
19	พายแ่งสอดไส้แอปเปิล		30
20	เค้กคาสตาร์ดสอดไส้ซอสแอปเปิล		30
21	แอปเปิลอบแห้ง		31
22	โมจิสอดไส้แอปเปิล		31
23	แอปเปิลพายคินินารูริงโกะ		32
24	โจนาธานแอปเปิลพาย		32
25	แยมแอปเปิล		33
26	น้ำแอปเปิล		33
27	เหล้าแอปเปิล		34

28	โคฟูกู รังโงะโนะมิวรุฟิลา	34
29	คริสตัลแอปเปิล	34

สารบัญแผนที่

แผนที่ที่ หน้า

1 แสดงแหล่งเพาะปลูกแอปเปิลที่สำคัญในญี่ปุ่น 20

2 แสดงแหล่ง Homestay ของแต่ละเมืองในจังหวัดอาโอโมริ 24

บทที่ 1

บทนำ

1.ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ญี่ปุ่นเป็นประเทศหมู่เกาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออก ประกอบด้วยเกาะต่างๆกว่า 3,000 เกาะ พื้นที่ 3 ใน 4 ของประเทศเป็นภูเขาและเนินเขาซึ่งอุดมไปด้วยป่าไม้ ส่วนที่ราบจะเป็นพื้นที่ของ กสิกรรมและเมืองที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างแน่นขนัด มีสภาพภูมิอากาศแตกต่างกันถึง 4 ฤดู ด้วย เหตุนี้จึงทำให้ญี่ปุ่นมีความหลากหลายของพืชผลทางการเกษตร ผลไม้ที่แตกต่างกันในแต่ละฤดูนี้เป็น ส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตของคนญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นจะรับรู้ฤดูกาลที่แตกต่างกันจากการชมธรรมชาติและการ รับประทานอาหารประจำฤดูกาลโดยตลอดทั้งประเทศจะมีสวนผลไม้ที่เปิดให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้า เยี่ยมชมและร่วมทำกิจกรรมต่างๆ หนึ่งในผลไม้ยอดนิยมของนักท่องเที่ยวคือแอปเปิล(สถาน เอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย,2557)

แอปเปิลมีแหล่งกำเนิดในเอเชียกลางแถบเทือกเขาคอเคซัสและประเทศจีนในแถบเทือกเขา เทียนชาน จากนั้นได้กระจายไปยังที่ต่างๆของโลก ในปีเมจิที่ 4 แอปเปิลจากตะวันตกถูกนำเข้ามาสู่ ญี่ปุ่นและเข้าสู่ภูมิภาคโทโฮคุจังหวัดอาโอโมริเมื่อปีเมจิที่ 8 ในฤดูใบไม้ผลิ แอปเปิลอาโอโมริถือเป็น แอปเปิลที่มีชื่อเสียงที่สุด เนื่องจากเคล็ดลับในการปลูกให้ผลแอปเปิลเติบโตในแสงแดด ไม่นำลงไปห่อ ผลตลอดเวลา แต่จะห่อในช่วงที่ยังเป็นผลเล็กเพื่อป้องกันแมลง เมื่อแอปเปิลได้รับแสงแดดอย่างเต็มที่ ก็จะทำให้สีของแอปเปิลสวยสด มีความหวานเพิ่มมากขึ้น มีกลิ่นหอมและผลใหญ่สมบูรณ์ไร้ริ้วรอย ผลผลิตแอปเปิล 98% อยู่ในภูมิภาค ฮอกไกโด โทโฮคุและที่ราบสูงตอนล่าง โดยเฉพาะนางาโนะ ภูมิภาคชูบุ และรอบๆฮิโรซากิทางเหนือสุดของฮอนชู เนื่องจากสภาพอากาศที่เหมาะสมกับการ เพาะปลูกแอปเปิลของฮอกไกโดที่ขึ้นชื่อว่ามีฤดูร้อนที่เย็นสบายและฤดูหนาวที่หนาวนานถึงครึ่งปี จึง ทำให้ฮอกไกโดเป็นเขตเกษตรกรรมที่สำคัญของญี่ปุ่น เป็นแหล่งปลูกข้าว อาหารทะเลชั้นดีและผัก ผลไม้คุณภาพสูง (Miharu,2557)

เนื่องด้วยสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่แตกต่างกันถึง 4 ฤดูและภูมิปัญญาของคนญี่ปุ่น ในการอาศัยร่วมกับธรรมชาติจนเช่น การใช้ประโยชน์จากแหล่งเพาะปลูกผลไม้ในแง่ของการ ท่องเที่ยว การอาศัยอยู่กับสภาพอากาศที่แตกต่างกันและมีการเปลี่ยนแปลงตลอดทั้งปี การดำรงชีพ ด้วยธรรมชาติรอบตัว ทั้งหมดนี้กลายเป็นอัตลักษณ์ที่น่าสนใจดึงดูดนักท่องเที่ยวทั่วโลกให้นิยมมา เที่ยวญี่ปุ่น เกิดเป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่มีความคล้ายคลึงกับของไทย หากจะแตกต่างกันเพียง ชนิดของผลไม้เท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงลักษณะ รูปแบบและกิจกรรมที่เป็น

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรของญี่ปุ่นในไร่แอปเปิล เพื่อให้เห็นข้อแตกต่างจากไทยอย่างชัดเจน รวมถึงผลิตภัณฑ์จากแอปเปิล แอปเปิลสายพันธุ์ต่างๆที่เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วโลก นอกจากนี้เพื่อศึกษาวิถีชีวิตของชาวญี่ปุ่นที่สะท้อนผ่านเรื่องราวต่างๆจากการค้นคว้าวิจัย เพื่อความเข้าใจในด้านการบริการนักท่องเที่ยวของชาวญี่ปุ่น รวมถึงตลอดถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดสินค้าและบริการที่เป็นรายละเอียดต่างๆของอัตลักษณ์ของชาวญี่ปุ่นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก

2. วัตถุประสงค์

1. ศึกษาพันธุ์แอปเปิลยอดนิยมและแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญในประเทศญี่ปุ่น
2. ศึกษารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของญี่ปุ่นในไร่แอปเปิล
3. ศึกษาสินค้าและบริการจากการใช้ประโยชน์จากแอปเปิลในประเทศญี่ปุ่น

3. ขอบเขตการศึกษา

กรณีศึกษาในครั้งนี้จะทำการศึกษาในเรื่องสายพันธุ์และแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญ, รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร, สินค้าและบริการแปรรูป โดยใช้กรณีศึกษาไร่แอปเปิลในญี่ปุ่นเท่านั้น

4. ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงพันธุ์แอปเปิลยอดนิยมและแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญในประเทศญี่ปุ่น
2. เพื่อให้ทราบถึงรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของญี่ปุ่นในไร่แอปเปิล
3. เพื่อให้ทราบถึงสินค้าและบริการจากการใช้ประโยชน์จากแอปเปิลในประเทศญี่ปุ่น

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การท่องเที่ยวเชิงเกษตร(Agrotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นทางการเรียนรู้วิถีเกษตร โดยเน้นการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยวในการดำเนินกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรและวิถีการดำรงชีวิต วัฒนธรรมและประเพณี (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ม.ป.ป.)
2. ที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทหรือโฮมสเตย์ (Homestay) หมายถึง บ้านพักที่อยู่ในชุมชนชนบทที่มีประชาชนเป็นเจ้าของบ้าน และประชาชน หรือสมาชิกในครัวเรือนอาศัยอยู่ประจำ และบ้านนั้นเป็นสมาชิกของกลุ่ม / ชมรม หรือ สหกรณ์ที่ร่วมจัดกันเป็นโฮมสเตย์ในชุมชน โดยนักท่องเที่ยวสามารถเข้าพักร่วมกับเจ้าของบ้านได้ ซึ่งสมาชิกในบ้านมีความยินดีและเต็มใจที่จะรับนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งถ่ายทอดประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นแก่นักท่องเที่ยวและพานักท่องเที่ยว เที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวและทำกิจกรรมต่างๆเช่น เล่น

น้ำตก ขี้จักรยาน นั่งเรือ เดินป่าศึกษาธรรมชาติ(สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์,ม.ป.ป.)

3. การแปรรูป(food processing) หมายถึง การนำวัตถุดิบทางการเกษตรผ่านกระบวนการ
เพื่อให้ได้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ คุณลักษณะที่ดี มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและมีอายุ
การเก็บรักษาที่นานขึ้น (จิราภรณ์ สิริสัมพันธ์,ม.ป.ป.)
4. สินค้าและบริการ(goods and services) หมายถึง สิ่งที่ได้จากการทำงานร่วมกันของปัจจัย
การผลิตต่างๆ เป็นสิ่งที่มีรรถประโยชน์มากกว่าศูนย์ สามารถสนองความต้องการของ
ผู้บริโภคได้ ไม่ว่าความต้องการนั้นจะขัดต่อสุขภาพอนามัยหรือศีลธรรมอันดีงามหรือไม่ก็ตาม
(วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน,2543.)

บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในไร่แอปเปิลของญี่ปุ่นมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. การบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ดีจะต้องเกิดจากการบริหารจัดการจากบุคลากรทั้ง 3 กลุ่ม ได้แก่ เจ้าของสวนผู้จัดนำเที่ยวรวมถึงมัคคุเทศก์ และนักท่องเที่ยว ที่ต่างต้องรู้จักการจัดการอย่างมีระบบ เพื่อการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่ยั่งยืน ดังนี้(กรมส่งเสริมการเกษตร, 2557)

1.1 แนวทางการจัดการของเจ้าของสวน

- 1.1.1 เตรียมสถานที่เที่ยวชมควรเป็นเส้นทางวงรอบเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เห็น
- 1.1.2 หากมีมุมสาธิตได้ควรจัดเจ้าหน้าที่เตรียมการสาธิตให้ชม
- 1.1.3 มีมัคคุเทศก์นำชมสวน สามารถอธิบายได้ดีเท่ากับหรือมากกว่าเจ้าของสวน
- 1.1.4 จัดมุมสถานที่พักผ่อน มุมบริการอาหารและเครื่องดื่ม มุมจำหน่ายสินค้าของที่ระลึกจากผลผลิตในสวน
- 1.1.5 จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ทั้งขยะ แยกเปียกและแห้ง
- 1.1.6 มีบริการห้องสุขาที่สะอาด

1.2 แนวทางการจัดการของผู้ประกอบการนำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์

- 1.2.1 มีความรอบรู้สถานที่โดยละเอียด เพื่อให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยว
- 1.2.2 รู้ข้อควรปฏิบัติและข้อห้ามในการเที่ยวสวนเกษตร โดยสามารถถ่ายทอดให้นักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจ
- 1.2.3 หลังก่อนนำเที่ยวชมแล้วควรให้เวลานักท่องเที่ยวมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อเป็นการประเมินสวนนั้นๆก่อนนำกลับไปปรับปรุง

1.3 แนวทางการเตรียมตัวก่อนไปท่องเที่ยวเชิงเกษตรของนักท่องเที่ยว

- 1.3.1 มีการเตรียมตัวเดินทางและเตรียมอุปกรณ์ตามผู้จัดรายการพาเที่ยวแนะนำ
- 1.3.2 ปฏิบัติตามคำแนะนำและข้อห้ามของแต่ละสถานที่
- 1.3.3 มีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อม

2. รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสามารถแบ่งได้ 3 ประเภท ดังนี้

- 2.1 แบบกิจกรรมรายบุคคล หมายถึง การเที่ยวชมสวนของเกษตรกรรายบุคคลที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ
- 2.2 กิจกรรมการท่องเที่ยวตามฤดูกาลหรือเทศกาล การท่องเที่ยวแบบนี้จะมีเฉพาะช่วงที่มีนิทรรศการเกี่ยวกับการเกษตรเท่านั้น
- 2.3 กิจกรรมการท่องเที่ยวตามชุมชนหรือหมู่บ้านเกษตรกร

3. รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ในแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรแต่ละแห่งจะมีกิจกรรมที่บริการนักท่องเที่ยวหลายๆกิจกรรม
ได้แก่

3.1 ประเภทนักท่องเที่ยวร่วมกิจกรรมระยะสั้น ได้แก่ การเข้าชมสวนเกษตร โดย
นักท่องเที่ยวอาจเก็บผลผลิตในสวนหรือซื้อผลผลิตโดยเลือกเก็บได้

3.2 ประเภทให้นักท่องเที่ยวพักแรมในหมู่บ้าน เพื่อสัมผัสชีวิตชาวชนบท โดยนักท่องเที่ยวจะ
ได้รับการบริการที่อบอุ่น ปลอดภัย สะดวกและสะอาด

3.3 ประเภทอบรมให้ความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน การเพาะปลูก การแปรรูปผลผลิตทาง
การเกษตร

3.4 ประเภทจำหน่ายสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร เช่น ผลไม้สด เมล็ดพันธุ์

3.5 ประเภทให้รู้ทางธุรกิจ เช่น การที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมเพื่อหาช่องทางทำธุรกิจเกี่ยวกับ
การเกษตร นอกจากจะเอื้อประโยชน์แก่เกษตรกรแล้วยังช่วยภาคเอกชนด้วย

4. นโยบายการท่องเที่ยวของจังหวัดอาโอโมริ

1. นโยบายช่วยเหลือด้านการท่องเที่ยวเช่น ข้อมูลการเดินทางสู่จังหวัดอาโอโมริ โปรแกรม
การท่องเที่ยวคู่มือบ้านพักเกษตรกร (Home stay)

2. เน้นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดอาโอโมริเป็นรูปแบบของ webpage ใน
หลายภาษาเช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาเกาหลี (Aomori Tanaka
Education Academy, 2557)

5. แนวคิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของญี่ปุ่น

อุตสาหกรรมเกษตรของญี่ปุ่นมีความจำกัดจากปัจจัยหลายด้านเช่น สภาพภูมิประเทศ
สภาพภูมิอากาศ รวมถึงต้นทุนการผลิตที่สูง แต่ถึงอย่างนั้นญี่ปุ่นสามารถพัฒนาทางด้านการเกษตรกรรม
โดยอาศัยองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการเกษตรต่างๆที่นำไปใช้ได้จริงจนก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด
ตามมา นอกจากนี้ญี่ปุ่นยึดเอาแผนพัฒนาทางการเกษตรของประเทศ โดยเน้นเพิ่มประสิทธิภาพ
ทางการผลิตและลดช่องว่างรายได้ภาคเกษตรกรรมกับภาคอื่นๆจากการร่วมมือกันของภาครัฐและ
เอกชน ด้วยปัจจัยดังกล่าวข้างต้นทำให้เกิดเป็นธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในสวนเกษตรทั่วภูมิภาค
ของญี่ปุ่น (ณัฐชัย พงษ์ประเสริฐ, 2557)

6. แนวคิดการตลาดของญี่ปุ่น

ญี่ปุ่นตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศญี่ปุ่นเป็นจำนวน 18
ล้านคนภายในปี 2016 โดยมีกลยุทธ์สำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวไว้ดังนี้

1. การปรากฏตัวต่อตลาดต่างประเทศ เช่น การใช้สื่อโฆษณา การประชาสัมพันธ์ตาม
website การจัดบูธในงานท่องเที่ยว

2. โปรแกรมการช่วยเหลือสำหรับตัวแทนการจัดการการท่องเที่ยว เช่น การร่วมกันเผยแพร่
เรื่องราวที่น่าจดจำของประเทศญี่ปุ่น

3. กลยุทธ์การอำนวยความสะดวกด้านข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว เช่น Guidebooks webpage
และแผนที่

4. สร้างบรรยากาศ สร้างสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรและเอื้อต่อการเดินทางท่องเที่ยวของ
นักท่องเที่ยวต่างชาติ

5. ส่งเสริมการท่องเที่ยวกลุ่ม MICE (Meeting, Incentive, Conference, Exhibition)
6. สนับสนุนการเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในภาคต่างๆของญี่ปุ่น
7. ส่งเสริมการขยายตัวของสายการบินราคาประหยัด
8. ขยายตลาดระยะใกล้ในภูมิภาคเดียวกัน
9. นำเสนอสินค้าใหม่ เช่น Kanazawa เมืองแห่งศิลปะชั้นสูง ให้กับตลาดเดิมเพื่อเป็นทางเลือกให้ลูกค้าเก่าที่เดินทางมาท่องเที่ยวญี่ปุ่นซ้ำ และเดินทางท่องเที่ยวอยู่เฉพาะในเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลัก เช่น เขตคันโต เขตคันไซ ซึ่งมีปริมาณนักท่องเที่ยวต่างชาติมากกว่าเขตอื่นๆ ประมาณ 4-5 เท่า
10. อำนวยความสะดวกในการเดินทาง เช่น
 - 10.1 ออกวีซ่าแบบMultiple-entryให้สำหรับผู้ที่ไปเที่ยวยัง Okinawa
 - 10.2 ยกเว้นค่าธรรมเนียมวีซ่าให้กับผู้ที่เดินทางไปเที่ยวในพื้นที่ภัยพิบัติ
 - 10.3 เพิ่มความรวดเร็วของกระบวนการตรวจคนเข้าเมืองที่สนามบิน
11. เจาะตลาดกลุ่มประชุมสัมมนา เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีการเติบโตสูง โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชีย (ยลรวี สิทธิชัย, 2557)

7. แนวคิดด้านองค์ประกอบของการท่องเที่ยว

สิริยุพา เลิศกาญจนพร (2554) อ้างถึง Collier and Harraway(1997) ระบุว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ส่วนดังนี้

1. การขนส่ง ทำให้คนสามารถเดินทางจากที่พักไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกสบายและรวดเร็ว โดยการขนส่งแบ่งได้เป็น การขนส่งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ
2. ที่พัก เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีในแหล่งท่องเที่ยว การจัดที่พักอาจแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบการ รสนิยมของผู้บริโภคและสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว
3. สิ่งดึงดูดใจ กิจกรรมและสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริการ นักท่องเที่ยวต้องการความเพลิดเพลินบันเทิงใจและความสนุกสนานในการเดินทางท่องเที่ยว กิจกรรมต่างๆเป็นสิ่งจำเป็น โดยความบันเทิงนี้อาจเกิดขึ้นจากมนุษย์สร้างขึ้นเช่น การจัดกิจกรรม จากสถานที่เช่น ร้านอาหาร ร้านขายสินค้า
4. การขาย เป็นกิจกรรมที่ช่วยกระจายบริการด้านการท่องเที่ยวจากผู้ให้บริการไปยังนักท่องเที่ยว ซึ่งประกอบไปด้วยหลายฝ่าย เช่น ผู้ขายส่งบริการด้านการท่องเที่ยว ตัวแทนจัดการเดินทาง ตัวแทนจำหน่าย

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พนิตดา สิงห์ครา (2544) ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ศักยภาพของชุมชนบ้านห้วยฮี้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์ ” โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวนทั้งสิ้น 30 คน พบว่าการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์คือ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่นักท่องเที่ยวจะพักแรมในชุมชนเสมือนเป็นสมาชิกในครอบครัว เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรม รวมถึงมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ นอกจากนี้ยังพบว่าสมาชิกส่วนใหญ่ในชุมชนประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่วนการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวเป็นอาชีพรอง

กัญญาพร ศรีสมพร (2552) ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่พักแรมแบบโฮมสเตย์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม” โดยวิธีการใช้แบบสอบถาม พบว่านักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 146 คน อายุอยู่ในช่วง 25-30 ปี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทมากที่สุดถึงร้อยละ 37.6 และอยู่ในสถานภาพโสดร้อยละ 55.2 และนักท่องเที่ยวเชิงเกษตรส่วนใหญ่จะมาท่องเที่ยวเชิงเกษตรกับคณะศึกษาดูงาน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สนใจมากที่สุดคือ สวนผลไม้ถึงร้อยละ 36.8 และจุดประสงค์การท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวมากที่สุดมีสองประเด็นคือ ศึกษากิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์และการศึกษาชีวิตชาวสวน คิดเป็นร้อยละ 37.2 ส่วนโปรแกรมการท่องเที่ยวที่ต้องการคือระยะเวลามากกว่า 3 วันและที่พักเป็นบ้านพักแบบสวน ส่วนในด้านของผู้ประกอบการนั้นจากการสำรวจพบว่าอาชีพทำการเกษตรและประมงอยู่เดิมแล้วถึงมีการจัดเป็นการท่องเที่ยวที่ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานเกษตร จังหวัดสมุทรสงคราม

เพ็ญวิภา ทรงบัณฑิต (2553) ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “คุณภาพและบริการของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในไร่่องุ่น” โดยการวัดจากคำถาม 26 ข้อ ในปัจจัยกำหนดคุณภาพบริการทั้ง 5 และสถิติเปรียบเทียบความแตกต่าง พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 30-49 ปี จุดประสงค์ในการเดินทางมาท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ ศึกษาวิถีชีวิตชาวสวนและศึกษากิจกรรมเพื่อการอนุรักษ์

พรทิพย์ กิจเจริญไพศาล (2553) ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานี” โดยการใช้แบบสอบถามและการลงพื้นที่สำรวจ พบว่าภาคประชาชนควรมีบทบาทในการดูแลทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น รวมถึงควรมีบทบาทในการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจ เป็นเจ้าของธุรกิจและวางแผนการปฏิบัติการ อันจะทำให้เกิดความตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวเกษตร สว่างพนาพันธุ์ (ม .ป.ป.) ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “ศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนตาลโตนด” โดยการศึกษาจากเอกสารข้อมูลที่ได้จากท้องถิ่นและการสัมภาษณ์แบบมีส่วนร่วม โดยการลงพื้นที่เก็บข้อมูลพบว่าแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตาลโตนดมีความพร้อมด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยว ทั้งทรัพยากรทางธรรมชาติและวัฒนธรรมประเพณี ความดำรงอยู่ของวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิมที่รักษาเอกลักษณ์ทางประเพณีที่เกี่ยวข้องกับตาลโตนดอันเป็นจุดขายที่สำคัญ ก่อให้เกิดคุณค่าทางวิชาการ โดยเป็นที่ศึกษาเรียนรู้แก่ผู้ที่สนใจคุณค่าทางด้านการท่องเที่ยวคุณค่าเชิงเศรษฐกิจโดยเกิดการสร้างรายได้ต่อคนในชุมชนคุณค่าทางสังคม ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญของวิถีชีวิตศิลปวัฒนธรรม ก่อให้เกิดอัตลักษณ์แก่ชุมชนและเกิดการรักษาให้คงอยู่ต่อไป

9. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแอปเปิล

ลักษณะทั่วไป

แอปเปิลเป็นผลไม้เมืองหนาวประเภทผลัดใบ มีแหล่งกำเนิดทางยุโรป โดยแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญของโลกคือ ทวีปอเมริกา ยุโรป เอเชียในบางประเทศเช่น ไชเวียต จีน ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แอปเปิลเป็นไม้เนื้อแข็ง รูปร่างของยอดที่เจริญเติบโตเต็มวัยจะมีลักษณะแตกต่างกันไปตามสายพันธุ์ โดยทั่วไปแอปเปิลมีรูปร่างเกือบเป็นทรงกลมมีรอยบุ๋มที่ก้น แต่บางสายพันธุ์มีรูปร่างสูง

ชะลูด บางสายพันธุ์ก็เป็นพุ่ม ใบเป็นใบเลี้ยงเดี่ยวเขียวสลับกันเป็นขอบหยัก สีผิวแตกต่างกันตามสายพันธุ์ตั้งแต่สีเหลืองคล้ำไปจนถึงสีแดงเข้ม เนื้อไม้จะมีสีขาวหรือสีขาวนวลซึ่งมีลักษณะหยาบ แอปเปิลเป็นพืชในสกุล Rosaceae มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Malus domestica*

อุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับการปลูกแอปเปิล

แอปเปิลเป็นผลไม้เมืองหนาวที่ต้องการอากาศเย็นอันยาวนาน อุณหภูมิที่เหมาะสมคือ 60-85 องศาฟาเรนไฮต์ ถ้าอุณหภูมิต่ำกว่า 20 องศาฟาเรนไฮต์จะเป็นอันตรายต่อระบบรากอย่างรุนแรง สำหรับดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกแอปเปิลควรเป็นดินร่วนปนทรายที่มีความเป็นกรดต่างประมาณ 5.0-6.8 นอกจากนี้แอปเปิลเป็นพืชที่ไม่ชอบดินที่มีน้ำขังบริเวณราก (Naree Leungtrongkit, 2557)

สายพันธุ์แอปเปิลที่นิยมปลูกในญี่ปุ่น

1. สายพันธุ์ฟูจิ เป็นสายพันธุ์ที่คนญี่ปุ่นนิยมรับประทานมากที่สุดเพราะรสชาติที่เปรี้ยวหวานกำลังดีส่วนใหญ่จะนำไปประกอบสลัด ของต้มและของหวาน

ภาพที่ 1 แอปเปิลพันธุ์ฟูจิ

2. สายพันธุ์โจนาธาน มีคุณสมบัติไม่แตกตัวขณะปรุงอาหารและรสชาติเปรี้ยวมากกว่าหวาน จึงเหมาะนำไปทำขนมหวาน เช่น แอปเปิลพาย แยม ไวน์แดง

ภาพที่ 2 แอปเปิลพันธุ์โจนาธาน

3. สายพันธุ์สีงารู เป็นสายพันธุ์ที่ปลูกในเขตสีงารู จังหวัดอาโอโมริ มีรสชาติหวานอมเปรี้ยว มักจะนำมารับประทานสดและทำเป็นน้ำผลไม้

ภาพที่ 3 แอปเปิลพันธุ์สีงารู

4. สายพันธุ์โจนาธานโกลด์ มีคุณสมบัติแตกตัวง่ายเมื่อผ่านความร้อน มีรสชาติเปรี้ยวอมหวาน ดังนั้นจึงเหมาะที่จะนำไปทำเยลลี่ แยมแอปเปิล

ภาพที่ 4 แอปเปิลพันธุ์โจนาธานโกลด์

5. สายพันธุ์มูทลี เนื่องจากมีเนื้อที่แข็ง มีรสชาติเปรี้ยวอมหวาน ดังนั้นจึงเหมาะที่จะนำไปประกอบอาหารกับอาหารประเภทเนื้อ หรือทำแอปเปิลชิพ

ภาพที่ 5 แอปเปิลพันธุ์มูทลี

6. สายพันธุ์โอริน นิยมรับประทานสดๆ หรือนำไปทำน้ำผลไม้เพราะมีกลิ่นที่หอมเป็นพิเศษ นอกจากนี้ยังมีรสชาติที่หวานเป็นอย่างมาก (อุทัย,2557)

ภาพที่ 6 แอปเปิลพันธุ์โอริน

10. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น

ญี่ปุ่น (日本) ตัวอักษรคันจิของชื่อญี่ปุ่นแปลว่าถิ่นกำเนิดของดวงอาทิตย์ จึงทำให้บางครั้งถูกเรียกว่าดินแดนแห่งอาทิตย์อุทัยญี่ปุ่นเป็นประเทศหมู่เกาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออก ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก ทางตะวันออกติดกับคาบสมุทรเกาหลี และสาธารณรัฐประชาชนจีนโดยมีทะเลญี่ปุ่นกั้น ส่วนทางทิศเหนือ ติดกับประเทศรัสเซีย มีทะเลโอฮอตสค์ เป็นเส้นแบ่งแดน พื้นที่ 3 ใน 4 ของประเทศเป็นภูเขาและเนินเขาซึ่งอุดมไปด้วยป่าไม้ ส่วนที่ราบจะเป็นพื้นที่ของกสิกรรมและเมืองที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างแน่นหนา ญี่ปุ่นมีพื้นที่ 377,872 ตารางกิโลเมตร ญี่ปุ่น ประกอบด้วยเกาะต่างๆกว่า 4,000 เกาะ โดยเกาะที่ใหญ่ที่สุดก็คือเกาะฮอนชู ฮอกไกโด คิวชู และ ชิโกกุ ตามลำดับ เกาะของญี่ปุ่นส่วนมากจะเป็นหมู่เกาะภูเขา ซึ่งในนั้นมีจำนวนหนึ่งเป็นภูเขาไฟ เช่นภูเขาไฟฟูจิ ภูเขาที่สูงที่สุดในประเทศ ประชากรของญี่ปุ่นนั้นมีมากเป็นอันดับที่ 10 ของโลก คือมากกว่า 128 ล้านคน ประเทศญี่ปุ่นมีเมืองหลวงคือโตเกียว ทั้งประเทศประกอบด้วยเกาะจำนวนมาก

ภูมิประเทศ

ญี่ปุ่นประกอบไปด้วยเกาะหลัก 4 เกาะคือ ฮอกไกโด ฮอนชู ชิโกกุและคิวชูโดยเกาะฮอนชูเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุด ญี่ปุ่นแบ่งภาคต่างๆออกเป็น 5 ภาคเรียงจากเหนือลงมาได้คือ โทโฮกุ คันโต จูบุคิงคิ และจูกุมีจังหวัดต่างๆทั้งหมด 47 จังหวัดแบ่งเป็นเมืองต่างๆรวมทั้งหมดมากกว่า 650 เมือง โดยมีโตเกียวเป็นเมืองหลวงของประเทศมาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2411 พื้นที่ประมาณ 3 ใน 4 ของญี่ปุ่นจะเป็นภูเขาและเนินเขา ซึ่งอุดมไปด้วยป่าไม้ แม้ว่าความต้องการใช้ไม้จะมีมาก แต่การตัดไม้มีน้อยเนื่องจากญี่ปุ่นหันไปนำเข้าไม้ราคาถูกจากต่างประเทศแทนการทำลายป่า พื้นที่ราบจะเป็นพื้นที่สำหรับกรกสิกรรมและที่ตั้งของเมืองต่างๆ พื้นที่ราบที่ใหญ่ที่สุดอยู่บริเวณใจกลางอ่าวโตเกียวคือที่ราบคันโต (Kanto) นอกจากนั้นก็ยังมีที่ราบโทโฮกุ (Tohoku) ทางตอนเหนือของเกาะฮอนชูที่ราบในฮอกไกโด และที่ราบเขตอุตสาหกรรมนาโงย่า-โอซาก้า (Nagoya - Osaka) ที่ราบเหล่านี้จะแน่นหนาไปด้วยบ้านเรือน โรงงาน ที่ดินเกษตร และสาธารณูปโภค คิดเป็น 20% ของที่ดินโดยรวมทั้งประเทศ

ภูมิอากาศและฤดูกาล

ฤดูกาลในญี่ปุ่นมี 4 ฤดู คือเริ่มจาก ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง และฤดูหนาว ซึ่งแต่ละฤดูก็มีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละฤดู

ฤดูใบไม้ผลิ

เริ่มต้นในเดือนมีนาคมไปจนถึงเดือนพฤษภาคม อุณหภูมิประมาณ 12-16 องศา เป็นช่วงเวลาแห่งความสดชื่นเนื่องจากดอกไม้ที่ผลิบาน เป็นฤดูที่น่าเที่ยวมากที่สุด โดยเฉพาะช่วงเดือนเมษายนเดือนที่ดอกซากุระบานทั่วญี่ปุ่น ซากุระนี้จะบานอยู่เพียง 1-2 สัปดาห์

ฤดูร้อน

เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายนถึงเดือนสิงหาคม ซึ่งก่อนหน้านี้อาจฝนตกอยู่ประมาณ 5 สัปดาห์ ทำให้ซากุระร่วงหมด แต่จะกลายเป็นการเริ่มต้นแห่งฤดูปลูกข้าวของชาวนา อากาศจะเริ่มอบอุ่นขึ้นเรื่อยๆ ฤดูนี้จะเป็นฤดูแห่งความสนุกสนานเพราะเป็นช่วงที่มีเทศกาลประจำปีต่างๆมากมายรวมทั้งการเฉลิมฉลองต่างๆ เป็นช่วงแห่งการท่องเที่ยวและตากอากาศตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในฤดูนี้จะมีผลไม้มากมาย จึงนับเป็นฤดูที่น่าเที่ยวไม่แพ้ฤดูใบไม้ผลิ

ฤดูใบไม้ร่วง

เริ่มตั้งแต่เดือนกันยายนถึงเดือนพฤศจิกายน อุณหภูมิประมาณ 14-18 องศาเป็นช่วงที่มีอากาศดี เพราะหลังจากฤดูร้อนผ่านพ้นไป ลมเย็นก็พัดมาแทนที่ พฤษภานานาพันธุ์เริ่มผลัดสีจากเขียวเป็นแดง ส้ม เหลือง แล้วก็พากันร่วงหล่นลงพื้นดินเหลือแต่กิ่งก้าน ในฤดูนี้นับว่าเป็นฤดูที่มีสีสันมาก ที่สุด ผู้คนจึงนิยมไปตามภูเขาในป่า สวนสาธารณะจะเต็มไปด้วยสีแดง ส้ม เหลือง สำหรับชาวญี่ปุ่นฤดูนี้เป็นช่วงเวลาของการเล่นกีฬา ดนตรี และการพักผ่อน

ฤดูหนาว

เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 1-8 องศา เป็นช่วงฤดูหนาวที่หนาวเย็น ปกคลุมไปด้วยหิมะขาวโพลนอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะทางภาคเหนือที่น้ำในแม่น้ำลำคลองและทะเลสาบบางแห่งจะกลายเป็นน้ำแข็งบนภูเขาจะมีการเล่นสกีกันในเมืองซัปโปโร ที่เกาะฮอกไกโดจะมีงาน "เทศกาลหิมะ" เป็นงานเทศกาลใหญ่ระดับโลก นอกจากนี้ในช่วงฤดูหนาวคนญี่ปุ่นนิยมไปเที่ยวแช่น้ำร้อนที่เรียกว่า Onsen กันมาก

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในญี่ปุ่นเกิดจากการที่รัฐได้ให้การสนับสนุนภาคประชาชนในการทำธุรกิจการท่องเที่ยว ถึงแม้สภาพภูมิประเทศที่มีความจำกัด ก่อให้เกิดอุปสรรคทางด้านเกษตร แต่ด้วยแนวคิดและเทคโนโลยีของญี่ปุ่น ทำให้ด้านการเกษตรเจริญเติบโตไม่ด้อยไปกว่าอุตสาหกรรมหนัก และแนวคิดการตลาดช่องว่างรายได้ภาคเกษตรกรรมกับภาคอื่นๆทำให้เกิดเป็นการส่งเสริมด้านการเกษตร รัฐได้ให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทั่วทุกภูมิภาคของญี่ปุ่น โดยความร่วมมือจากภาคประชาชนเจ้าของพื้นที่ ก่อให้เกิดรายได้เสริมนอกเหนือจากอาชีพหลัก และตระหนักรับผิดชอบต่อพื้นที่เกษตรของตนเองของชาวชนบท แนวความคิด วิถีชีวิต ประเพณีและอื่นๆที่สะท้อนความเป็นญี่ปุ่น ซึ่งเป็นจุดขายแก่นักท่องเที่ยว ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้อย่างมหาศาล นอกจากนี้การสร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆอยู่บนพื้นฐานของการอนุรักษ์และคงความเป็นญี่ปุ่น ความสำเร็จทั้งหมดเกิดขึ้นโดยความร่วมมือของคนในชาติ ทั้งเจ้าของธุรกิจ และรัฐผู้ให้การสนับสนุน โดยการกำหนดเป้าหมายและมุ่งสร้างให้เกิดขึ้น จากการตั้งเป้า กำหนดจำนวนนักท่องเที่ยว และดำเนินการประชาสัมพันธ์ตามสื่อโฆษณาทั้งในประเทศและต่างประเทศในหลายๆภาษา มีโปรแกรมให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว การสร้างภาพลักษณ์ให้ญี่ปุ่นเป็นสถานที่ที่เป็นมิตรและเอื้อต่อการเดินทาง เจาะกลุ่มลูกค้าที่จำเป็นต้องเดินทางบ่อยเช่น กลุ่มประชุมสัมมนา ส่งเสริมด้านสายการบินราคาประหยัด และอำนวยความสะดวกต่อการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในลักษณะอื่นๆ นอกจากนี้เจ้าของธุรกิจเองยังเน้นไปในด้านของรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่สามารถดึงดูดความสนใจจากนักท่องเที่ยวได้ นำเสนอในรูปแบบที่แปลกใหม่ทันสมัย และสะดวกสบาย เน้นการบริการที่เป็นมิตรและเป็นที่ยอมรับแก่นักท่องเที่ยว เนื่องจากการเดินทางมาท่องเที่ยวคือการมาพักผ่อน นักท่องเที่ยวย่อมต้องการความสะดวกสบาย ปลอดภัย และมีกิจกรรมที่น่าสนใจ เปิดโลกใหม่ที่ต่างไปจากการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับประเทศญี่ปุ่นในอันดับต้นๆ เนื่องจากสภาพภูมิอากาศ สถานที่ท่องเที่ยวและ

การบริการที่ยอดเยี่ยมเป็นที่ประทับใจจนทำให้ญี่ปุ่นขึ้นชื่อด้านการบริการ นอกจากนี้วัตถุดิบด้านอาหารของญี่ปุ่นก็มีชื่อเสียงด้านความสดใหม่ และใส่ใจกับรูปลักษณ์และรสชาติ จากการทุ่มเทดูแลการใช้ประโยชน์จากที่ดินอย่างเหมาะสม เช่นการปลูกแอปเปิลโดยให้ความใส่ใจกับแสงแดดที่ส่องมายังผล เพื่อสีที่สดสวยและขนาดที่สมบูรณ์ไร้ริ้วรอย รวมถึงรสชาติที่หวานหอม เป็นต้น จากการใช้องค์ความรู้ดั้งเดิมเหล่านี้ประกอบกับการบริการที่เป็นเลิศ ทำให้ญี่ปุ่นเป็นประเทศหนึ่งที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเดินทางไปท่องเที่ยวอันดับต้นๆ

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยญี่ปุ่น กรณีศึกษาไร่แอปเปิล มีการแบ่งวิธีการศึกษาออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. แหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาใช้เป็นข้อมูลเชิงสถิติจากหน่วยงานดังต่อไปนี้

- 1.1 หน่วยงานส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้แก่ Aomori Tanaka Education Academy, Japan Tourism Agency, International Tourism
- 1.2 หน่วยงานด้านการเกษตร ได้แก่ กรมส่งเสริมการเกษตร

นอกจากนี้ยังรวมถึงบทความวิจัย สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ สื่อออนไลน์ และการค้นคว้าจากห้องสมุด

2. การจัดทำข้อมูล

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลสถิติที่เก็บรวบรวมจากแหล่งต่างๆมาจัดหมวดหมู่ เรียบเรียงข้อมูลและดำเนินการวิเคราะห์ตามขอบเขตการศึกษาที่ได้กำหนดไว้

3. วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ทำการศึกษาพันธุ์แอปเปิลและสถานที่เพาะปลูกแอปเปิลยอดนิยมในประเทศไทยญี่ปุ่น โดยการนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสายพันธุ์ที่นิยมปลูกในแต่ละพื้นที่มาวิเคราะห์ในรูปแบบแผนที่เพื่อพิจารณารูปแบบการกระจายของพื้นที่เพาะปลูกแอปเปิลที่สำคัญของประเทศไทยญี่ปุ่น โดยการนำเสนอในรูปแบบพรรณนาประกอบแผนที่และแผนภูมิ

3.2 ทำการศึกษารูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในไร่แอปเปิลของญี่ปุ่นจากแต่ละพื้นที่ เพื่อนำมาวิเคราะห์ให้เห็นความเหมือนและความแตกต่างกันของรูปแบบกิจกรรมต่างๆ

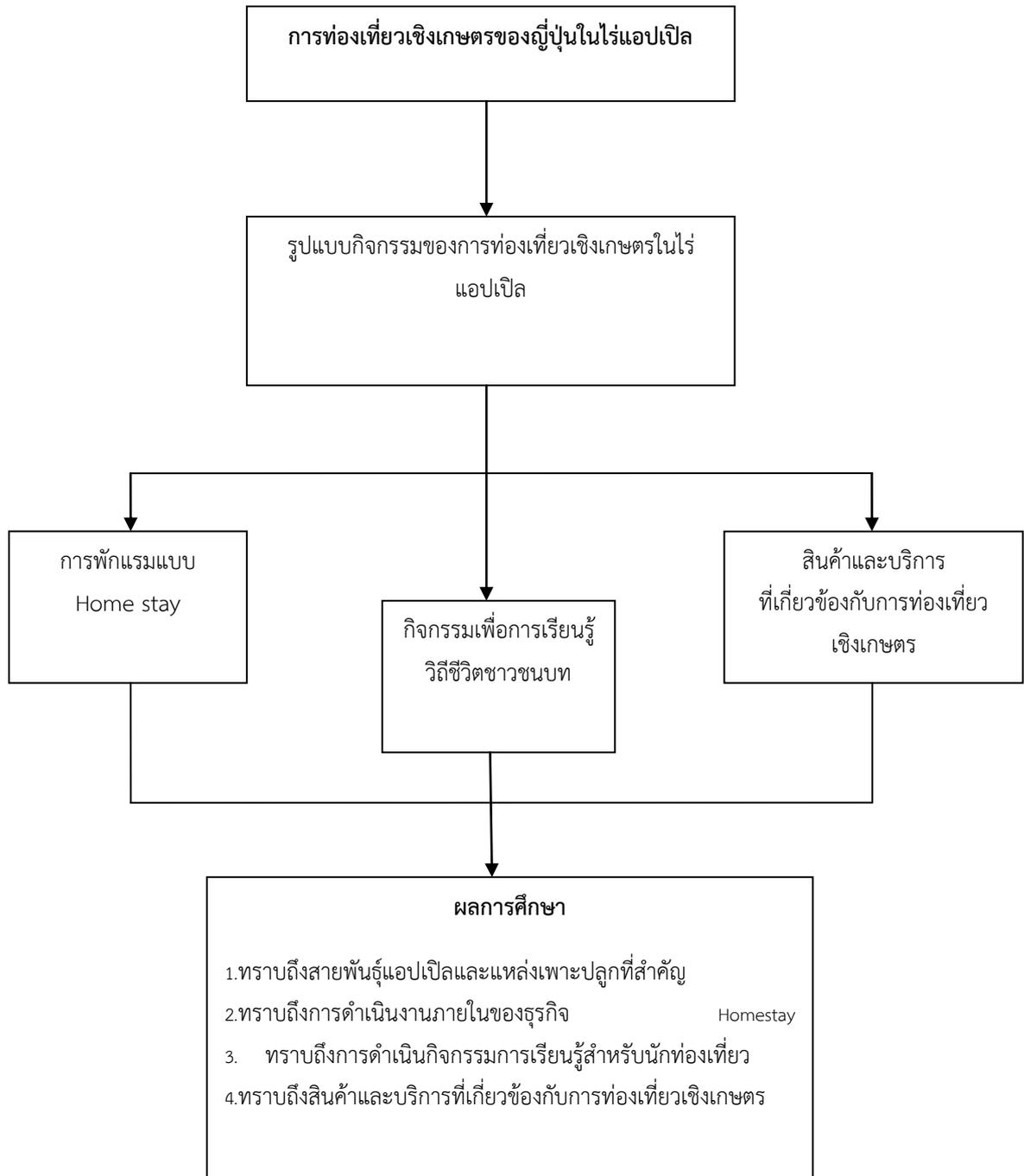
3.3 ทำการศึกษาสินค้าและบริการที่ได้จากการใช้ประโยชน์จากแอปเปิลในแต่ละพื้นที่ของสวนแอปเปิลในประเทศไทยญี่ปุ่นเพื่อให้ทราบถึงแนวความคิดอันเป็นอัตลักษณ์ของชาวญี่ปุ่นที่อาจก่อให้เกิดประโยชน์กับธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประเทศไทย

4. เครื่องมือหรือเทคนิคที่ใช้ในการวิจัย

- 4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 4.1.1 โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft word
- 4.1.2 แผนที่ประเทศญี่ปุ่น
- 4.1.3 Internet
- 4.2 เทคนิคที่ใช้ในการวิจัย
 - 4.2.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา
 - 4.2.2 การวิเคราะห์ทางแผนที่
- 4.3 การนำเสนอ
 - 4.3.1 การบรรยายประกอบตาราง
 - 4.3.2 การบรรยายประกอบแผนที่

การวิจัยสามารถสรุปได้ดังกรอบแนวความคิดการวิจัย

ตารางสรุป

จุดประสงค์	วิธีการศึกษา	เครื่องมือที่ใช้	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
1. ศึกษาพันธุ์แอปเปิล ยอดนิยมและแหล่ง เพาะปลูกที่สำคัญใน ญีุ่ปุ่น	1. หาข้อมูลจากสื่อ ออนไลน์ต่างๆ 2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาโดยการนำข้อมูล สายพันธุ์และพื้นที่ เพาะปลูกมาจัดจำแนก ตามเมืองและนำเสนอ โดยใช้แผนที่ ประกอบการบรรยาย	1. เครื่องคอมพิวเตอร์ 2. โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft word 3. แผนที่ประเทศญีุ่ปุ่น เพื่อจำแนกให้เห็น ผลผลิตแอปเปิลในแต่ละ เมือง 4. Internet	ทราบถึงพันธุ์แอปเปิล ยอดนิยมและแหล่ง เพาะปลูกที่สำคัญใน ญีุ่ปุ่น
2. เพื่อศึกษารูปแบบ กิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงเกษตรของญีุ่ปุ่นใน ไร่แอปเปิล	1. หาข้อมูลจากสื่อ ออนไลน์ต่างๆ 2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาโดยการนำข้อมูล กิจกรรมภายในมาจัดใส่ ตารางและจำแนกเป็น เมืองและนำเสนอโดยใช้ ตารางประกอบการ บรรยาย	1. เครื่องคอมพิวเตอร์ 2. โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft word 3. แผนที่จังหวัดอาโอโม ริ ประเทศญีุ่ปุ่นเพื่อมอง ภาพรวมของกลุ่ม Homestay 4. Internet	ทราบถึงรูปแบบ กิจกรรมการท่องเที่ยว เชิงเกษตรของญีุ่ปุ่นใน ไร่แอปเปิล
3. เพื่อศึกษาสินค้าและ บริการจากการใช้ ประโยชน์จากแอปเปิล ในญีุ่ปุ่น	1. หาข้อมูลจากสื่อ ออนไลน์ต่างๆ 2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาประกอบปัจจัยที่ ทำให้เกิดสินค้าและ บริการที่ได้จากแอปเปิล และนำเสนอโดยใช้แผนที่ ประกอบการบรรยาย	1. เครื่องคอมพิวเตอร์ 2. โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft word 3. Internet	ทราบถึงสินค้าและ บริการจากการใช้ ประโยชน์จากแอปเปิล ในญีุ่ปุ่น

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลการศึกษาของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในญี่ปุ่น กรณีศึกษาไร่แอปเปิล โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและได้ผลการศึกษา ดังนี้

1. พันธุ์แอปเปิลยอดนิยมและแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญในญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นมีพื้นที่เพาะปลูกแอปเปิลสำคัญทางภูมิภาคโทโฮะคุ ได้แก่ จังหวัดอาโอโมริ จังหวัดอิวาเตะและภูมิภาคอื่นๆเช่น ภูมิภาคคันโต ในจังหวัดนางาโนะ จังหวัดกุมมะ และจังหวัดโทจิจิ แต่อาโอโมริถือเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตจากการปลูกแอปเปิลเปิดมากที่สุด在日本 นอกจากนี้ยังเป็นจังหวัดแรกที่ส่งออกแอปเปิลไปยังต่างประเทศ และประสบความสำเร็จมากกว่า 100 ปีแล้ว ประเทศที่นำเข้าแอปเปิลจากญี่ปุ่นมากที่สุดคือ ไต้หวัน โดยญี่ปุ่นส่งออกแอปเปิลไปไต้หวันถึง 20,000 ตัน และ 95% ของแอปเปิลเหล่านั้นมาจากอาโอโมริ แอปเปิลที่ถูกส่งออกไปยังประเทศต่างๆรวมทั้งสิ้น 25,163 ตัน

จากการศึกษาพบว่าจังหวัดอาโอโมริเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตแอปเปิลสูงที่สุด จึงมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับแอปเปิลชัดเจน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเฉพาะจังหวัดอาโอโมริเป็นหลัก

พันธุ์แอปเปิลสำคัญของจังหวัดอาโอโมริ ได้แก่

1. Fuji
2. Mutsu(Crispin)
3. Jona-Gold
4. Jonathon (Kougyoku)
5. Ohrin
6. Tsugaru

2. รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของประเทศญี่ปุ่นในไร่แอปเปิล

รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในญี่ปุ่นเป็นลักษณะของHomestayคือการพำนักที่บ้านของเกษตรกรในหมู่บ้านเกษตรกรหรือHomestayสัมผัสวิถีชีวิตเกษตรรวมถึงประเพณีต่างๆจากการเรียนรู้และปฏิบัติจริง ถึงแม้จะเป็นไร่แอปเปิลแต่สิ่งที่นักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสใช้เพียงแปลงแอปเปิล แต่จะเป็นวิถีชีวิตทั้งหมดในหมู่บ้านเกษตรกรและหมู่บ้านอื่นๆที่ร่วมโครงการจัดทำบ้านพักเกษตรกรให้เป็นHomestay

รายชื่อหมู่บ้านHomestayในจังหวัดอาโอโมริ

1. เมือง Hirakawaชื่อกลุ่ม NPO ONOE KURA มีจำนวนเกษตรกรที่จดทะเบียนโฮสต์68 หลังคาเรือน โดยพืชพรรณหลักที่ปลูกคือ แอปเปิล ข้าว ผัก ผลไม้ ที่เมืองนี้มีเทศกาลที่น่าสนใจคือ เทศกาลเนบุตะ

ภาพที่ 7 เกษตรกรผู้ประกอบกิจการHomestayเมือง Hirakawa

2. เมือง Kuroishi ชื่อกลุ่ม NPO Kuroishi-Furusato-Apple Village มีจำนวนเกษตรกรที่จดทะเบียนโฮสสต์ 17 หลังคาเรือน โดยพืชพรรณหลักที่ปลูกคือ แอปเปิลและข้าว นอกจากนี้เกษตรกรในหมู่บ้านยังผลิตไวน์ที่ทำจากแอปเปิล โดยเป็นไวน์ 3 ชนิดที่ดื่มกันด้วยตนเองทุกขั้นตอนเป็นที่แรกของญี่ปุ่น

ภาพที่ 8 เกษตรกรผู้ประกอบการ Homestay เมือง Kuroishi

3. เมือง Shichinohe ชื่อกลุ่ม Shichinohe-Kadare Rural Experience Association มีจำนวนเกษตรกรที่จดทะเบียนโฮสสต์ 25 หลังคาเรือน โดยพืชพรรณหลักที่ปลูกคือ แอปเปิล กระเทียม มันยามาอิโมะ ข้าว ผักกาด มะเขือเทศ

ภาพที่ 9 เกษตรกรผู้ประกอบการ Homestay เมือง Shichinohe

4. เมือง Towada ชื่อกลุ่ม Towada Agricultural Experience Association มีจำนวนเกษตรกรที่จดทะเบียนโฮสต์ 28 หลังคาเรือน พืชพรรณหลักที่ปลูกคือ แอปเปิล กระเทียม ต้นหอม มันยามาอิโมะ

ภาพที่ 10 เกษตรกรผู้ประกอบกิจการHomestayเมือง Towada

5. เมือง Nanbu ชื่อกลุ่ม Tassha-Mura Homestay Council มีจำนวนเกษตรกรที่จดทะเบียนโฮสต์ 38 หลังคาเรือน พืชพรรณหลักที่ปลูกคือ แอปเปิล เชอร์รี่ สาลี่ องุ่น บ๊วย พลัม

ภาพที่ 11 เกษตรกรผู้ประกอบกิจการHomestayเมืองNanbu

แผนที่ที่ 2 แสดงแหล่ง Homestay ของแต่ละเมืองในจังหวัดอาโอโมริ

กิจกรรมภายใน Homestay ในจังหวัดอาโอโมริมีจะแตกต่างกันไปตามเทศกาล ฤดูกาลและแผนการท่องเที่ยวของแต่ละหมู่บ้าน ดังนี้

1. การทำกิจกรรมทางการเกษตรที่หมู่บ้าน Shichinohe เช่น การขุดหัวมันยามาอิโมะที่มีชื่อเสียงของอาโอโมริ การช้อนปลาโตะโจ การเก็บแตงโมในฤดูหนาว หลังจากเสร็จกิจกรรมทางการเกษตรที่หมู่บ้าน Shichinohe แล้ว จึงเดินทางมาพำนักที่หมู่บ้าน Kuroishi ในส่วนกิจกรรมของหมู่บ้าน Kuroishi เช่น การเล่นพินโกะโตะ การชงชา การดูแล หมู วัว ม้า การเพาะปลูกผักผลไม้ให้ได้รสชาติที่ดีซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เป็นการเรียนรู้วิถีชีวิตที่แตกต่างกันของทั้งสองส่วนในอาโอโมริคือ ส่วนตอนใต้ นัมบุและส่วนสึงารุ

ภาพที่ 12 กิจกรรมขุดหัวมันยามาอิโมะ

ภาพที่ 13 กิจกรรมช้อนปลาโตะโจ

2. อาโอโมริมีเทศกาลที่มีชื่อเสียงมากคือ เทศกาลเนบุตะ ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ระหว่างวันที่ 2-7 สิงหาคม เทศกาลเนบุตะเป็นเทศกาลที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของญี่ปุ่น โดยทุกปีจะมีนักท่องเที่ยวกว่า 3 ล้านคนมาเที่ยวชมงานเทศกาลโคมไฟขนาดใหญ่รูปมนุษย์ที่จะปรากฏขึ้นในเวลากลางคืนประกอบกับเสียงขลุ่ยฮาเนโตะและการเต้นรำที่สนุกสนาน ซึ่งเทศกาลนี้จะจัดในช่วงฤดูร้อนของญี่ปุ่น

ภาพที่ 14 งานเทศกาลเนบุตะ

3. การเก็บเกี่ยวข้าวจากการเข้าพอกกับเกษตรกรในเมืองโทวาคะ ซึ่งมีขั้นตอนที่แตกต่างกับของประเทศไทย

ภาพที่ 15 กิจกรรมเก็บเกี่ยวข้าว

4. เมืองฮิโรซากิมีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวได้การลิ้มรสในศิลปะดนตรีซามิเซนหรือ พิณสามสาย การย้อมผ้า และการเข้าเรียนคลาสภาษาญี่ปุ่นที่มหาวิทยาลัยอาโอโมริ จูโฮ กักคูน ซึ่งสามารถทำให้เข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นได้อย่างลึกซึ้ง

ภาพที่ 16 เข้าคลาสเรียนภาษาญี่ปุ่น

5. กิจกรรมฤดูหนาวที่เมืองโทวาดะ เช่น การเล่นสกีไม้ไผ่ การเล่นแคร่เลื่อน การปลูกพืชในโรงเรือนซึ่งคลุมด้วยพลาสติกใส การฝึกศิลปะป้องกันตัวแบบเคนโด้จากนักเรียนมัธยมในเมืองโทวาดะ

ภาพที่ 17 กิจกรรมเล่นแคร่เลื่อน

6. กิจกรรมการเก็บแอปเปิลในไร่

ภาพที่ 18 กิจกรรมเก็บแอปเปิลในไร่

ตารางสรุปกิจกรรมภายในของแต่ละเมือง

ข้อมูล	เมือง Hirakawa	เมือง Kuroishi	เมือง Shichinohe	เมือง Towada	เมือง Nanbu
กิจกรรมเก็บ แอปเปิล	✓	✓	✓	✓	✓
กิจกรรมชุดหัวมัน ยามาอิโมะ			✓	✓	
กิจกรรมซ้อนปลา โตะโจ			✓		
กิจกรรมปลูกและ เก็บเกี่ยวพืชผัก และผลไม้	✓	✓	✓	✓	✓
กิจกรรมเล่นพิน โกะโต		✓			
กิจกรรมการชงชา		✓			
กิจกรรมการดูแล หมู วัว ม้า ไก่		✓			
กิจกรรมร่วม คลาสเรียน ภาษาญี่ปุ่น					
การเข้าร่วมงาน เทศกาลเนบุตะ	✓		✓		
กิจกรรมกลั่นไวน์		✓			
กิจกรรมสกีไม้ไผ่ และแคร่เลื่อน				✓	
กิจกรรมเคนโด้				✓	
กิจกรรมปลูกพืช ในโรงเรือน				✓	
กิจกรรมทำขนม จากแอปเปิล			✓		
กิจกรรมเก็บพืช พันธุ์บนภูเขา			✓		✓
กิจกรรมปลูกข้าว	✓	✓	✓	✓	✓
กิจกรรมล่องแก่ง			✓		

กิจกรรมแช่น้ำแร่ ในอ่างกลอง			✓		
กิจกรรมทำบ้าน หิมะ			✓		
กิจกรรมทำงาน ฝีมือจากฟางข้าว			✓		
กิจกรรมย้อมสี ไปไม้			✓		

สรุปกิจกรรมจากตาราง

1. เมืองที่มีกิจกรรมภายใน Homestay มากที่สุดคือเมือง Shichinohe ซึ่งประกอบไปด้วย กิจกรรมเก็บแอปเปิล , กิจกรรมชุดมัน , กิจกรรมช้อนปลาโต๊ะโจ , กิจกรรมปลูกและเก็บเกี่ยวพืชผักผลไม้ , การเข้าร่วมงานเทศกาลเนบูตะ , กิจกรรมทำขนมจากแอปเปิล , กิจกรรมเก็บพีชบนภูเขา , กิจกรรมปลูกข้าว , กิจกรรมล่องแก่ง , กิจกรรมแช่น้ำแร่ในอ่างกลอง , กิจกรรมทำบ้านหิมะ , กิจกรรมทำงานฝีมือจากฟางข้าว , กิจกรรมย้อมสีไปไม้
2. กิจกรรมที่ทุกเมืองมีคล้ายๆกันคือ กิจกรรมเก็บแอปเปิล , กิจกรรมปลูกและเก็บเกี่ยวพืชผักผลไม้ , กิจกรรมปลูกข้าว

3. สินค้าและบริการที่ได้จากแอปเปิล

เนื่องจากจังหวัดอาโอโมริเป็นจังหวัดที่สามารถผลิตแอปเปิลได้ผลผลิตสูงสุดในประเทศญี่ปุ่น จังหวัดอาโอโมริจึงมีผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ได้จากแอปเปิลหลากหลายชนิดดังนี้

ประเภทผลิตภัณฑ์บริโภค

1. พายแ่งสอดไส้แอปเปิล ขนมชนิดนี้จะใช้แอปเปิลฟูจิเนื้อนุ่มห่อด้วยแป้งพายกรอบ นอกจากนี้พายแอปเปิลของอาโอโมริก็ยังได้รับรางวัลชนะเลิศจากงานประกวดขนมต่อเนื่องกันถึง 3 ปี(Eujean.2557)

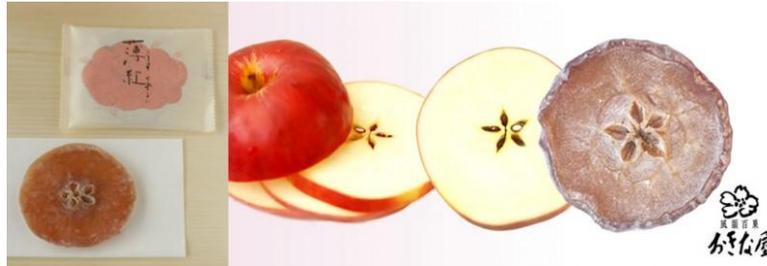
ภาพที่ 19 พายแ่งสอดไส้แอปเปิล

2. อีโนะจิ เค้กคัสตาร์ดสอดไส้ซอสแอปเปิล เป็นเค้กคัสตาร์ดชิ้นเล็กที่สอดไส้ด้วยซอสแอปเปิลรสเปรี้ยวหวาน บรรจุในกล่อง 10 ชิ้น 2,000 เยน

ภาพที่ 20 เค้กคัสตาร์ดสอดไส้ซอสแอปเปิล

3. แอปเปิลอบแห้ง จากการนำแอปเปิลพันธุ์จนาธานมาหั่นแว่นและนำไปต้มกับน้ำตาล จากนั้นนำไปตากแห้งหากเป็นแอปเปิลจากอาโอโมริจะมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 7 เซนติเมตร

ภาพที่ 21 แอปเปิลอบแห้ง

4. ขนมโมจิสอดไส้แอปเปิล โดยใช้แยมจากแอปเปิลพันธุ์จนาธานไม่ผสมน้ำตาล เวลารับประทานจะได้กลิ่นและรสชาติของเหล้าบรันดีที่ถูกผสมอยู่ในโมจิ เป็นการผสมผสานความเป็นญี่ปุ่นและตะวันตกอย่างลงตัว

ภาพที่ 22 โมจิสอดไส้แอปเปิล

5. แอปเปิลพายคินินารูริงโกะ นำแอปเปิลไปต้มจนหวานหอมและห่อด้วยพายกรอบ จากนั้นนำไปแช่ด้วยน้ำเชื่อมไซรัป โดยขนมชนิดนี้ได้รับรางวัลเหรียญทองในงาน นิทรรศการขนมหวานแห่งชาติครั้งที่ 24

ภาพที่ 23 แอปเปิลพายคินินารูริงโกะ

6. โจนารานแอปเปิลพาย พายชนิดนี้มีขนาดใหญ่ สำหรับใส่เนื้อก็ใช้แอปเปิลแดงพันธุ์โจนารานที่มีรสชาติดหวานกรอบมาเชื่อม

ภาพที่ 24 โจนารานแอปเปิลพาย

7. แยมแอปเปิล เป็นแยมที่ได้จากแอปเปิลพันธุ์โจนาธานและจาธานโกลด์มาเป็นวัตถุดิบหลัก เนื่องจากแอปเปิลทั้งสองชนิดมีรสชาติเปรี้ยวอมหวาน

ภาพที่ 25 แยมแอปเปิล

8. น้ำแอปเปิลโดยปกติจะใช้แอปเปิลพันธุ์สีงาและโอริน เนื่องจากเป็นแอปเปิลที่มีรสชาติหอมหวานเป็นพิเศษ

ภาพที่ 26 น้ำแอปเปิล

9. เหล้าแอปเปิลหรือแอปเปิลไซเดอร์

ภาพที่ 27 เหล้าแอปเปิล

10. ขนมหวานในcoffee lounge ของโรงแรมโฮชิโนะรีสอร์ทโทอิราสะเคียว เมืองโทวาดะ จังหวัดอาโอโมริ ที่มีชื่อเสียงด้านขนมหวานโดยเฉพาะขนมหวานที่มีส่วนผสมของแอปเปิล เช่น เมนูโคฟูกู ริงโงะโนะมิวรุฟูล เป็นเมนูแอปเปิลสไลด์ที่วางอยู่ระหว่างครีมวนิลา และเมนูคริสตัลแอปเปิล ซึ่งเป็นไอศกรีมแอปเปิลผสมเหล้าบรันดีควาโดสแต่งด้วยแอปเปิลสไลด์ทอดกรอบ ทั้งสองเมนुरาคาประมาณ 1000 เยน

ภาพที่ 28 โคฟูกู ริงโงะโนะมิวรุฟูล

ภาพที่ 29 คริสตัลแอปเปิล

ประเภทบริการ

1. ออนเซนแอปเปิล โดยในบ่อออนเซนจะมีแอปเปิลลอยอยู่เหนือผิวน้ำ โดยมีคุณสมบัติเพื่อให้ผิวมีสุขภาพดียิ่งขึ้น

ภาพที่ 30 ออนเซนแอปเปิล

2. สวนที่บริการนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเก็บและชิมแอปเปิล โดยปกติจะเปิดให้เข้าเก็บแอปเปิลได้ในช่วงเดือนกันยายนถึงเดือนธันวาคมของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงที่แอปเปิลเติบโตเต็มที่ โดยค่าเช่าราคาประมาณ 500 เยน สามารถเก็บแอปเปิลรับประทานภายในสวนนั้นเท่าไรก็ได้ แต่หากจะนำกลับบ้านต้องชำระเงินเพิ่ม

บทที่ 5

อภิปรายและสรุปผล

ในบทนี้จะกล่าวถึงการสรุปและการอภิปรายผลการศึกษาระดับแอปเปิลยอดนิยมและแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญในญี่ปุ่น รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของญี่ปุ่นในไร่อแอปเปิล สินค้าและบริการจากการใช้ประโยชน์จากแอปเปิลในญี่ปุ่น ซึ่งผู้วิจัยสามารถ อภิปรายและ สรุปผลการศึกษาดังนี้

สรุปผล

1. พันธุ์แอปเปิลยอดนิยมและแหล่งเพาะปลูกที่สำคัญในญี่ปุ่น

จังหวัดอาโอโมริเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตการเพาะปลูกแอปเปิลมากที่สุดในญี่ปุ่น เนื่องจากสภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศและเทคโนโลยี กรรมวิธีเฉพาะทำให้ได้แอปเปิลที่มีปริมาณมาก และคุณภาพดีส่วนพันธุ์แอปเปิลยอดนิยม ได้แก่ พันธุ์ฟูจิ , พันธุ์มัทสึ , พันธุ์โจนาธานโกลด์ , พันธุ์โจนาธาน , พันธุ์โอริน , พันธุ์สีการ์

2. รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

เป็นรูปแบบ Homestay คือการพำนักที่หมู่บ้านเกษตรกร สัมผัสวิถีชีวิตเกษตรกร กิจกรรมทุกอย่างที่เกษตรกรทำ รวมไปถึงวัฒนธรรมและเทศกาล นอกจากนี้กิจกรรมจะแตกต่างกันไปในแต่ละเมือง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพภูมิศาสตร์ ประเพณี และภูมิปัญญาของคนในแต่ละท้องถิ่นโดยเมือง shichinohe เป็นเมืองที่มีกิจกรรมภายในHomestayมากที่สุด และกิจกรรมที่ทุกเมืองมีคล้ายๆกันคือ กิจกรรมเก็บแอปเปิล, กิจกรรมปลูกและเก็บเกี่ยวพืชผักผลไม้, กิจกรรมปลูกข้าว

3. สินค้าและบริการที่ได้จากแอปเปิล

เนื่องจากจังหวัดอาโอโมริมีผลผลิตแอปเปิลมากที่สุดในญี่ปุ่น ทำให้ผลผลิตเหล่านั้นมีปริมาณมากพอที่จะนำไปแปรรูปเป็นแอปเปิลแปรรูปและสินค้าอุปโภคได้หลากหลายชนิด โดยสินค้าแปรรูปจากแอปเปิล ได้แก่ พายแอปเปิล , เค้กคัสตาร์ดสอดไส้แอปเปิล , แอปเปิลอบแห้ง , โมจิไส้แอปเปิล , แยมแอปเปิล , น้ำแอปเปิล , เหล้าแอปเปิลและประเภทบริการที่ได้จากแอปเปิล ได้แก่ ออนเซน แอปเปิล, บริการรองรับนักท่องเที่ยวที่มาเก็บแอปเปิลในสวน

จากภูมิปัญญาและเทคโนโลยีของชาวญี่ปุ่น ก่อให้เกิดสิ่งที่มีความแตกต่างจากสินค้าทั่วไป ทั้งความเข้าใจที่มีต่อนักท่องเที่ยวที่ขอความแปลกใหม่ นอกจากนี้ยังมีการตั้งเป้าหมายและมุ่งไปสู่เป้าหมายนั้นอย่างจริงจัง ก่อให้เกิดผลสำเร็จอย่างมาก โดยมีนักท่องเที่ยวจำนวนมากสนใจการท่องเที่ยวเชิงเกษตรของญี่ปุ่น

อภิปราย

การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในญี่ปุ่น เป็นการท่องเที่ยวโดยนำเอากิจกรรมทางการเกษตร วิธีของเกษตรกรและภูมิปัญญาของคนในแต่ละพื้นที่มาเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจทางด้านการศึกษาพักผ่อนที่เน้นวิถีเกษตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พณิตตา สิงห์ครา(2557) ว่าด้วยเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบ Homestay คือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่นักท่องเที่ยวจะพักแรมในชุมชนเสมือนเป็นสมาชิกในครอบครัว เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตเกษตรกรรมจนถึงวัฒนธรรมนอกจากนี้ในแง่ของการใช้ประโยชน์จากพื้นที่เกษตรได้อย่างเหมาะสม โดยนอกจากจะทำการเกษตรเพื่อยังชีพแล้วยังใช้พื้นที่บางส่วนเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกสร สว่างพนาพันธุ์(2557) ว่าด้วยเรื่องแหล่งท่องเที่ยวที่มีความพร้อมไปด้วยทรัพยากรและประเพณีดั้งเดิมอันเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นจุดขายที่ก่อให้เกิดคุณค่าทางด้านการศึกษาการท่องเที่ยว นอกจากนี้การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไปตามภูมิปัญญาของเกษตรกรที่ได้จัดการใช้พื้นที่นั้นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ กิจเจริญไพศาล(2557) ว่าด้วยเรื่องประชาชนควรมีบทบาทในการตัดสินใจและดูแลกิจการในท้องถิ่นรวมถึงการวางแผนปฏิบัติการเพื่อให้เกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญถึงการใช้ทรัพยากร

แนวทางข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยได้ศึกษาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในญี่ปุ่น กรณีศึกษาไร่แอปเปิล ดั่งนั้นงานวิจัยที่แนะนำให้ศึกษาในอนาคต ผู้วิจัยขอเสนอวิจัยเรื่อง “การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทย ” โดยให้นำการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในไทยที่น่าสนใจมา 1 ประเภท อาจเป็นฟาร์มหรือสวนผลไม้ เพื่อวิเคราะห์ให้เห็นว่าเหตุใดการท่องเที่ยวเชิงเกษตรนั้นจึงได้รับความนิยมและมีความน่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยว อาจเกิดจากการใช้ประโยชน์จากพื้นที่เกษตรนั้นอย่างเหมาะสมหรือเป็นไปตามนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล นางสาวอาชวี วิภาพเสถียรกุล

วัน เดือน ปีเกิด 26 พฤศจิกายน 2535

ที่อยู่ บ้านเลขที่ 20ม. 14 ตำบลบางพิง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ 10130

ประวัติการศึกษา

ปีการศึกษา 2553 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสตรีวัดอัมพร-
สวรรค์ จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ปีการศึกษา 2554 เข้าศึกษาคณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัย
ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

ปีการศึกษา 2557 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

แบบโอนลิขสิทธิ์ภาคนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า นางสาวอาชวี วิภาพเสถียรกุล

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกเอเชียศึกษา วิชาโทภาษาจีน

ชื่อภาคนิพนธ์ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรในประเทศไทยญี่ปุ่น กรณีศึกษาไร่แอปเปิล

ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาภาคนิพนธ์ อาจารย์ศศิพงศ์ โออินทร์

ที่อยู่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา บ้านเลขที่ 20ม. 14 ตำบลบางพิง อำเภอพระประแดง
จังหวัดสมุทรปราการ 10130

เบอร์โทรศัพท์ 085-2597447

ลิขสิทธิ์ของภาคนิพนธ์อันเป็นผลมาจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร

ปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา ๑๗ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติ

ลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอด

อายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(.....)

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

...../...../.....

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการเกษตร. (2557). การท่องเที่ยวเชิงเกษตร. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.aopdh03.doe.go.th/Agrotourism.htm>
- กัญญพร ศรีสมพร. (2557). การพัฒนาโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสำหรับนักท่องเที่ยวกรุงเทพมหานครที่พักแรมแบบโฮมสเตย์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก http://www.mt.buu.ac.th/index.php?option=com_content&view=article&id=651&catid=140:งานนิพนธ์&Itemid=852&lang=th
- เกสร สว่างพานาพันธุ์. (2557). ศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของชุมชนตาลโตนด. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก http://mis.graduate.su.ac.th/newgrad/journal/Thesis/38/51112301_Kesorn%20Sawangpanapan.pdf
- ข้อมูลของประเทศญี่ปุ่น. (2557). [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.ilovetogo.com/Article/76/471/ข้อมูลของประเทศญี่ปุ่น-ประวัติญี่ปุ่น,-ภูมิประเทศ,-ภูมิอากาศ,-ฤดูกาล>
- ณัฐชัย พงษ์ประเสริฐ. (2557). การเรียนด้านเกษตรศาสตร์ที่ญี่ปุ่น. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.jeducation.com/article/?p=122>
- พนิตตา สิงห์ครา. (2557). ศักยภาพของชุมชนบ้านห้วยฮี้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://cmuir.cmu.ac.th/handle/6653943832/28079>
- พรทิพย์ กิจเจริญไพศาล. (2557). การศึกษาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานี. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Eco_Pla_Man/Porntip_K.pdf
- เพ็ญวิภา ทรงบัณฑิต. (2557). คุณภาพการบริการของการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในไร่อรุณ. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก

<http://203.158.6.22:8080/sutir/bitstream/123456789/4395/2/Fulltext.pdf%E2%80%8E>

ยลรวี สิทธิชัย. (2557). การฟื้นฟูตลาดการท่องเที่ยวของญี่ปุ่นและบทเรียนจากเหตุการณ์ภัยพิบัติ. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.etatjournal.com/web/menu-read-web-etatjournal/menu-2012/menu-2012-apr-jun/450-22555-japan>

สถานเอกอัครราชทูตญี่ปุ่นประจำประเทศไทย.(2557). สํารวจญี่ปุ่น. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน . เข้าถึงได้จาก <http://www.th.emb-japan.go.jp/th/japan/index.htm>

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. (2557). การท่องเที่ยวเชิงเกษตร. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก http://www.kmitl.ac.th/agritech/nutthakorn/04090035_2202/multiweb/agrotour/index.htm

สิริยุพา เลิศกาญจนาวพร. (2557). การจัดการโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก http://tpir53.blogspot.com/2011/02/blog-post_28.html

อุมัย. (2557). แอปเปิลมหัศจรรย์สารพันเมนู. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://travel.truelife.com/detail/1726356>

Aomori Tanaka Education Academy. (2557). คู่มือการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอาโอโมริ. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.greentourism-aomori.jp/th/index.html>

Eujean.(2557). ไปญี่ปุ่น...ชื่อของฝากอะไรดี.[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 3กุมภาพันธ์.เข้าถึงได้จาก <http://anngle.org/th/author/eujean>

Japan Tourism Agency.(2014). International Tourism. [Online]. Accessed November 29. Available from. <http://www.mlit.go.jp/kankocho/en/>

Miharu. (2557). แอปเปิลอาโอโมริหวานฉ่ำสดๆ จากจังหวัดอาโอโมริ.[ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก <http://www.marumura.com/food/?id=2467>

Naree Leungtrongkit. (2557). แอปเปิล. [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ29 พฤศจิกายน. เข้าถึงได้จาก
<http://nunaree.wordpress.com/แอปเปิล/>